

[Socialministeren.]

Jeg kunde ogsaa nævne Forandringerne med Hensyn til Beregningen af Aarsløn, Ophævelse af Minimumssatserne, de ensartede Regler om Fastsættelse af Kost og Logi, Adgang til at tegne personlig Forsikring efter lavere Aarsløn, og en hel Række Regler af mere teknisk Karakter vedrørende Selskaberne og forsikringspligtige. Endelig skal jeg nævne Regelen om Erstatning for Ulykkestilfælde, indtruffet under Forsøg paa Redning af Menneskeliv. Jeg har saamænd hele 13 Sider fulde af Ændringsforslag, der er Forandringer i Loven af 1927, og jeg tillader mig derfor i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) at sige, at i det store og hele er det ikke en Tilbageføring af Lovforslaget til Loven af 1927, det er en *meget væsentlig* Forbedring af den sidste Lov, uden at jeg altsaa gør op, i hvilken Henseende denne Forbedring er en Indrømmelse fra den ene eller den anden Part eller fælles Overenskomst om, at man trænger til bedre Regler.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), som rent lejlighedsvis kan forfalde til en voldsom Udtryksmaade, der staar i tiltalende Modsætning til hans i øvrigt smilende Fremtræden, gjorde med Hensyn til Spørgsmaalet om Partsfiskere en uheldig Bemærkning; den gik ud paa noget lignende som, at det var Fagforeningsdiktat, eller at man her gik Fagforeningernes Vej. Jeg tror, det ærede Medlem med den Bemærkning vil lægge sig ud med samtlige Højesteretsdommere, der hidtil ikke har vist udpræget Tendens til at gaa efter Fagforeningsdiktat. Foranlediget af denne Bemærkning bliver jeg nødt til at gøre et Par Bemærkninger — de kan ogsaa gælde det ærede Medlem Hr. Fibiger — om Udtalelserne fra Udvalget, der heller ikke bestod af Fagforeningsfolk, hvilket ikke er noget fornærmeligt, de var særdeles sagkyndige paa dette Omraade, men Fagforeningsfolk var de ikke. I Udvalgets Betænkning Side 74 staar der:

„Bortset fra de Tilfælde, hvor de paa-gældende“

— Fiskere altsaa —

„er Medejere eller Brugere af Fartøjer, har Raadet da ogsaa lige til 1927-Lovens Ikrafttræden stedse statueret, at

saadanne Personer er forsikringsberetigede Arbejdere, og dette Raadsstandpunkt er blevet godkendt ved Højesteretsdom af 4. Maj 1925.“

Det er altsaa ikke et pludseligt opstaaet Fagforeningsdiktat, nej, det er gammel Praksis, godkendt ved Højesteretsdom, og da vi finder, at denne Praksis er naturlig, og da vi ikke har noget at erindre imod, at Højesteret har slaaet den fast, vender vi tilbage til den, og som det gaar ved et Forlig, hvor man taler sig til Rette om Tingene, har Venstre altsaa paa dette Punkt bøjet sig, medens vi paa andre Punkter har maattet bøje os — hvorfor saa tale mere om dette, blot for at glæde det ærede Medlem Hr. Fibiger, der i denne Sag ikke har Krav paa at blive glædet?

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen behøver ikke at være bange for, at Udvalget gennem det stillede Ændringsforslag Nr. 16 til § 15 har strammet Administrationen for stærkt. Jeg betragter Udtrykket „som Regel“, hvormed Stk. 5 indledes, saaledes, at Socialministeren har forholdsvis frie Hænder med Hensyn til Fortolkningen, naar han blot i al Almindelighed holder sig til den gennemsnitlige Administrationsomkostning, og som Følge deraf ogsaa kan føle sig fuldkommen frit stillet, naar der administreres gratis.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger har jeg vist lejlighedsvis under Beskæftigelsen med det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) medgivet de Udtalelser, han har Krav paa i Anledning af sine sidste Bemærkninger; det eneste, jeg kunde tænke mig der stod tilbage, for at han ikke skulde føle sig skuffet over min Optræden nu, er Udtalelsen om, at Udgifterne efter hans Formening af Hensyn til Erhvervslivet burde have været mindre og ikke større som her efter Lovforslaget. Maa jeg dertil sige, at jeg kan ikke anerkende den almindelige konservative Betragtning, at man, hvor det drejer sig om de allerdaarligst stillede i vort Samfund, skal tage Hensyn til Erhvervslivets almindelige Kaar; der skal man først og fremmest tage Hensyn til, at disse Mennesker kommer til at leve nogenlunde anstændigt, og vi har i Øjeblikket Raad til at sørge for dem, der er allerdaarligst stillede, i hvert Tilfælde saa nødvendigt, som vi gør.